

Kraków, dnia 12 września 2018 roku

mgr Łukasz Necio

promotor: dr hab. Beata Polanowska-Sygulska, prof. UJ

afiliacja: Katedra Teorii Prawa, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Jagielloński

Streszczenie rozprawy doktorskiej

„Filozofia prawa Friedricha Augusta von Hayeka”

Przedmiot przedłożonej dysertacji stanowi rekonstrukcja oraz analiza krytyczna filozofii prawa austriackiego ekonomisty i filozofa społecznego Friedricha Augusta von Hayeka. Jednym z głównych elementów systemu teoretycznego stworzonego przez tego myśliciela była bowiem refleksja nad prawem, co więcej – była ona prowadzona dwutorowo.

Z jednej strony, namysł ów związany był z ideą wolności człowieka pod rządami prawa, której to też filozof był gorącym orędownikiem. Prowadzona na tej płaszczyźnie refleksja ma charakter normatywny. W jej ramach myśliciel wskazuje, jakimi cechami powinno charakteryzować się prawo, aby harmonizować z owym moralno-politycznym ideałem. Jego fundament stanowi wolność osobista jednostki, której nadał on status wartości absolutnej i najwyższej. Z drugiej zaś strony, filozofia prawa austriackiego ekonomisty posiada również swą warstwę deskryptywną, w ramach której oferuje ona odpowiedź m.in. na pytanie o genezę prawa. Noblista upatruje jej w ewolucji kulturowej, której autorską teorię przedstawił na kartach swoich prac.

W niniejszej rozprawie dokonuję rekonstrukcji oraz analizuję obie wskazane płaszczyzny rozważań myśliciela. Nadto, węzłowym zagadnieniem okazuje się sposób, w jaki zintegrował on je ze sobą, dążąc do budowy kompletnego systemu teoretycznego. Na kartach pracy poszukuję więc odpowiedzi na pytanie, czy przedsięwzięcie to można uznać za udane. Rozważam również, jakie jest miejsce namysłu austriackiego myśliciela na mapie filozoficznoprawnych doktryn.

Do zagadnień poruszonych w ramach dysertacji należą także takie wątki filozofii prawa noblisty jak sformułowane przez niego idee oraz zalecenia dotyczące prawa oraz ustroju: dyrektyw, jakimi powinien kierować się prawodawca, źródeł prawa (prawo stanowione vs. prawo zwyczajowe oraz sędziowskie), wreszcie – podziału władz i ustroju państwa.

1 X 2018

J. Nowak